

[Cultural](#)

Jordi Fàbregas: “En la música d’arrel, la tradició i la innovació es donen la mà”

21/12/2016

Federació Ateneus de Catalunya

Autor/a: Marta Rius

Font:

Font:

Font:

Font:

Font:

Jordi Fàbregas: “En la música d’arrel, la tradició i la innovació es donen la mà”

21/12/2016

Autor/a: Marta Rius

Federació Ateneus de Catalunya

Resum:

De Reis a Sant Joan, el Festival Folk Internacional Tradicionàrius combinarà els referents i la nova fornada del folk català per celebrar els 30 anys del certamen.

El [Festival Folk Internacional Tradicionàrius](#), tot un referent de la música d'arrel dels Països Catalans, celebrarà el seu **30è aniversari** el 2017. Durant gairebé sis mesos, **del 13 de gener fins al 23 de juny**, el certamen programarà més d'un centenar d'activitats i comptarà amb mig miler d'artistes del gènere. Tot esperant a la presentació oficial del programa complet, el proper 11 de gener, l'impulsor del festival, director del [Centre Artesà Tradicionàrius \(C.A.T.\)](#) i de l'[Escola Folk del Pirineu](#), [Jordi Fàbregas](#), es passeja per l'evolució del folk en aquesta entrevista.

Només podem avançar que el concert inaugural ["Trenta Tradicionàrius Traçats. 1988- 2017"](#), donarà el tret de sortida al Festival el proper **13 de gener** (22.30h al C.A.T.), en el que serà un punt de trobada d'artistes i grups històrics i emergents de la música popular i tradicional de casa nostra, conduïda per "l'últim romancer en actiu dels Països Catalans", [Jaume Arnella](#).

El concepte de cançó popular té ambivalència, avui.

La música d'arrel, nosaltres entenem, es basa en la cultura popular i de tradició oral del país. De fet, els grups que la donem a conèixer complim dues funcions: una és reinterpretar aquesta música, intervenint en la festa de carrer, i l'altra és crear noves peces i intèrprets; en aquest darrer sentit, la música d'arrel és equiparable a la resta de gèneres. En la música popular i tradicional, com en la resta de música, el que volen els grups és sonar dalt dels escenaris i compartir el què fan. No quedar-se assajant en un garatge. És la màxima del Festival de Folk Tradicionàrius.

"Cal saber d'on venim per donar llum a noves creacions i no caure en la uniformització estilística".

Quins artistes i/o grups del folk català marquen tendència avui?

Els artistes històrics del gènere -dels anys seixanta, setanta i vuitanta- segueixen en actiu i, alhora, s'han incorporat grups emergents que estan creant nous llenguatges. En la música d'arrel, la tradició i la innovació es donen la mà. Tenim pilars com [Jaume Arnella](#), [Quico el Célio](#), [el Noi i el Mut de Ferreries](#) o [Pep Gimeno "Botifarra"](#) que són autèntics referents, al costat del grup de joves [Riu](#) o [Joana Gomila](#), per exemple, que estan començant la seva trajectòria i s'estan fent un lloc.

Com ha evolucionat el folk, com a manifestació cultural, en aquests 30 anys a casa nostra?

El folk té les mateixes dificultats que qualsevol altre gènere musical avui, després d'haver patit una època d'hostilitat durant la Transició. Calen bones propostes artístiques perquè, al capdavant, és el públic qui decideix què funciona. És per això que creiem que necessitem oportunitats. Quan parlem del folk al sector musical, ens preguntem com podem marcar tendència si els mitjans de comunicació ens invisibilitzen sovint. Fa una dècada existien més revistes i programes de ràdio i televisió temàtics que ens donaven veu, però aquests han anat desapareixent en favor de petites càpsules integrades en programes culturals més generalistes. Ara tenim les condicions i els músics formats per difondre la música popular i tradicional. Cal saber d'on venim per donar llum a noves creacions i no caure en la uniformització estilística. El sector ha d'aprofitar els nous canals de comunicació digitals, les xarxes socials. I, com sempre, demanem, a més, més presència als circuits artístics convencionals.

"Al C.A.T. fem de plataforma de descobriment i l'alumnat pot acabar essent professional del seu instrument. Era impensable fa 30 anys!"

Quin treball està fent actualment l'Associació Cultural TRAM per difondre i desenvolupar la cultura musical popular i tradicional?

L'Associació és qui gestiona el Centre Artesà Tradicionàrius, de propietat municipal, espai que serveix d'agitació al sector de la música d'arrel catalana. Hi ho fa, a més d'impulsant el Festival de Folk, programant trimestralment tallers d'instruments, de cançó i de dansa tradicionals. De la mateixa manera, l'Escola de Folk del Pirineu, a

Arsèguel, opera amb la mateixa filosofia, fent tallers i fins i tot colònies al territori. Des del 1988, la formació musical en aquest país ha evolucionat i ara hi ha cabuda per a la música popular en acadèmies formals. Al C.A.T. fem de plataforma de descobriment i l'alumnat pot acabar essent professional del seu instrument, per exemple de la gralla, l'acordió diatònic, el sac de gemecs, la flauta dolça... Era impensable fa 30 anys!

“Al C.A.T. fem barri (Gràcia), ciutat i país”

Trobeu suport institucional? I popular?

Popular molt. Si ho mirem en termes numèrics, cada trimestre tenim al voltant de 350 alumnes als tallers, a cadascun dels dos centres. Si ho mirem en termes d'afició, el públic de fa unes dècades es deixava sorprendre anant a concerts d'artistes desconeguts i, ara, la difusió ha ajudat a que el públic sigui més selectiu a l'hora d'escollir un concert, perquè ja va a veure el que li agrada. I pel que fa al suport institucional, el C.A.T. i el Tradicionàrius compten amb la col·laboració de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona, amb els quals hi ha bona entesa. No obstant, la nostra acció està supeditada als ajustos pressupostaris i, com sabem, el finançament destinat a la cultura, i a la cultura popular en particular, és molt millorable. Cal entendre que al C.A.T. fem barri (Gràcia), ciutat i país.

Quin serà el leit motiv de la programació dels 30 anys del Tradicionàrius?

El concert inaugural, el proper 13 de gener, "[Trenta Tradicionàrius Traçats. 1988- 2017](#)", serà una declaració d'intencions de la programació dels 30 anys, que desvetllarem oficialment a la roda de premsa de l'11 de gener. Aquest espectacle comptarà amb la participació dels artistes que vam fer la primera edició, el 1988, i estarà capitanejat per Jaume Arnella, que ha creat un romanç especial per a l'ocasió. Només puc avançar que, de Reis a Sant Joan, el Tradicionàrius combinarà els referents amb la nova formada del folk català.

Quins reptes de futur es marca el festival?

El dia a dia és el que marca el tarannà del Festival. L'equip seguim cercant la incidència en el panorama cultural i teixint tot un entramat de complicitats al país. Avui no estem sols: hi ha diversitat d'agents (literatura, altres certamens, webs, etc.) amb qui apostem plegats per a la difusió de la música i les danses d'arrel.

Etiquetes: [tradicionari](#), [Jordi Fàbregas](#), [centre artesà tradicional](#), [música folk](#), [cultura popular i tradicional](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/cultural/noticies/jordi-fabregas-en-la-musica-darrel-la-tradicio-i-la-innovacio-es-donen-la-ma>